

ЧРЕЗ
ПРЕДСЕДАТЕЛЯ НА
НАРОДНОТО СЪБРАНИЕ
Г-ЖА ЦВЕТА КАРАЯНЧЕВА

ДО
ПРЕДСЕДАТЕЛЯ НА
КОМИСИЯТА ПО ОКОЛНАТА
СРЕДА И ВОДИТЕ
Г-ЖА ИВЕЛИНА ВАСИЛЕВА

УВАЖАЕМА ГОСПОЖО ПРЕДСЕДАТЕЛ,

На основание чл. 83, ал. 1 от ПОДНС, внасяме предложение за допълнение на приетия на 1-во гласуване Законопроект за изменение и допълнение на Закона за опазване чистотата на атмосферния въздух, № 802-01-43, внесен от Министерски съвет на 22 октомври 2018г. и молим предложението да бъде разгледано на следващото заседание на водещата комисия:

1. В § 10

а) В т. 1 новата ал. 2 се изменя така:

„(2) Компетентни органи отговорни за осигуряване на чистотата на въздуха на територията на съответната община са:

1. Кметовете на общини и общинските съвети чрез извършване действията по чл. 27, чл. 28а, чл. 29 и чл. 30;

2. Директорите на РИОСВ чрез извършване действията по чл. 24, т. 1 и чл. 28, ал. 1;

3. Органите на Министерството на вътрешните работи чрез извършване действията по чл. 24, т. 2 и чл. 29;

4. Органите на Министерството на транспорта, информационните технологии и съобщенията чрез извършване действията по чл. 24, т. 2.“;

б) Създава се ал. 4:

„(4) Кметовете на общини и общинските съвети са отговорни за управлението на елементите на общинската инфраструктура и общинските дейности с цел осигуряване на чистотата на въздуха.“

Мотиви: Предложението е във връзка с необходимостта от ясно разграничаване на отговорностите на всички държавни органи и органи на местното самоуправление, имащи отношение към дейности свързани с опазване и поддържане чистотата на атмосферния въздух. По този начин се преодолява противоречието, кметът да е отговорен за осигуряване чистотата

на въздуха на територията на дадена община, а същевременно друг орган да контролира определени източници на емисии, които допринасят за влошаване качеството на въздуха. Така например емисиите от промишлени източници се контролират от МОСВ чрез РИОСВ, а емисиите от моторни превозни средства от МВР или МТИТС. Същевременно чрез предложената редакция ясно са разписани всички отговорности на кметовете и дейностите, които следва да предприемат с цел разработване и изпълнение на програми за намаляване нивата на замърсителите и за достигане на утвърдените норми.

2. В § 12, чл. 27 се правят следните изменения и допълнения:

а) в ал. 4 думата „мерките“ се заменя с „краткосрочни, средносрочни и дългосрочни мерки“ и след думите „тяхното постигане“ се добавя: „организациите и институциите, отговорни за тяхното изпълнение“;

б) в ал. 5 накрая се добавя: „и местните системи за контрол и наблюдение по чл. 20, ал. 2.“;

в) в ал. 8 накрая се добавя: „въз основа на извършен анализ на причините за неизпълнение“.

Мотиви: Предложението изисква налагането на санкции на кметовете на общини да се основава на извършен анализ, от страна на РИОСВ за причините, довели до липса на намаление на броя на превишенията на нормите за вредни вещества и на средногодишните нива на замърсителите. По този начин ще се предотврати възможността за налагане на санкции на кмета, в случаите, извън неговите компетенции, напр. когато е налице трансгранично замърсяване или замърсяване от промишлен източник.

3. Създава се нов § 13, в чл. 28 ал. 3 се изменя така:

„(3) При явно нарушаване чистотата на атмосферния въздух от моторните превозни средства контролните органи на Министерството на вътрешните работи или на Министерството на транспорта, информационните технологии и съобщенията в зависимост от собственика на моторното превозно средство, предприемат съответните действия по чл. 171, т. 2, буква „а“ във връзка с чл. 5, ал. 2, т. 2 от Закона за движението по пътищата срещу конкретните нарушители.“

Мотиви: Предложението е във връзка прецизиране на текста на сега действащата разпоредба. Контролни органи, които могат да предприемат принудителни административни мерки, а именно временно спиране от движение на пътно превозно средство, на което съдържанието на вредни вещества в изгорелите газове е над установените норми са органите на Министерство на вътрешните работи или Министерство на транспорта, информационните технологии и съобщенията. Няма необходимост друг контролен орган, а именно МОСВ, който няма компетенции в тази сфера да

уведомява компетентните контролни органи да изпълнят своите правомощия. Допълнително са прецизирани и препратките към Закона за движение по пътищата.

4. В § 15, в чл. 30в се създава ал. 3:

„(3) Условието и редът за продажба, преработка, унищожаване или безвъзмездно предоставяне на арбитражни проби, които не са изпитани в срока по ал.1, т. 3, се определят в наредбата по чл. 8а, ал. 1.“

Мотиви: Условието и редът за вземането и изпитването на проби от твърди горива ще бъдат уредени в наредбата по чл. 8а, ал. 1 от закона. Там следва да бъде уредено и съхраняването на тези проби по аналогия с арбитражните проби на течните горива. Практиката на ДАМТН в областта на течните горива показва, че твърде често проверяваните лица не упражняват правото си да изискат изпитване на арбитражните проби. В тези случаи, същите стават собственост на агенцията. В тази връзка е необходимо да бъдат уредени възможността и начина за прекратяване на тази собственост.

5. В § 16, в чл. 30г, в ал. 1 се правят следните изменения и допълнения:

1. В т. 1 се създава нова буква „в“:

„в) в подточка „в“ на т. 1 накрая се добавя „или в резултат на изпитването на твърдото гориво в акредитирана лаборатория е установено, че не отговаря на някое от изискванията за качество, определени в наредбата по чл. 8а, ал. 1.“

2. Сегашната буква „в“ става буква „г“.

3. Създава се буква „д“:

„д) в т. 3 се правят следните изменения и допълнения:

аа) в основния текст след думата „течни“ се добавя „и твърди“.

бб) създава се подточка „в“:

„в) твърдите горива не са пакетирани в съответствие с изискванията на наредбата по чл. 8а, чл.1“

вв) създава се подточка „г“:

„г) съдържанието на декларацията за съответствие на твърдите горива не отговаря на изискванията на наредбата по чл. 8а, ал. 1, или не е представена декларация за съответствие и копие от протокола от изпитването на съответната партида“.

Мотиви: Налице е празнота в закона по отношение възможността на председателя на ДАМТН да упражнява в пълен обем контрол върху качествата на твърдите горива. Например, изключена е възможността контролните органи временно да спират пускането или разпространението на твърди горива, когато в резултат на изпитването на твърдото гориво в акредитирана лаборатория е установено, че не отговаря на някое от изискванията за качество, определени в наредбата по чл. 8а, ал. 1. Също така,

не е предвидена възможност за разпореждане изтеглянето на твърдите горива от пазара в случай на несъответствие с изискванията на наредбата по чл. 8а, чл.1.

6. Създава се нов § 24:

§ 24 Създават се чл. 41а и чл. 41б:

„Чл. 41а (1) Лице, което явно нарушава чистотата на атмосферния въздух при извършване на строителни или ремонтни дейности, дейности по разрушаване на сгради и транспортиране на насипни товари и земни маси, се наказва с глоба в размер от 100 до 1000 лв, съответно с имуществена санкция в размер от 500 до 2000 лв.

(2) При повторно нарушение по ал.1 глобите или санкциите се налагат в двоен размер.

Чл.41б (1) Актовете за установяване на нарушения по чл. 41а се съставят от длъжностни лица, оправомощени от кметовете на общините

(2) Наказателните постановления се издават от кметовете на общините или от оправомощени от него длъжностни лица.

(3) Събраните глоби и санкции по чл. 41а постъпват по бюджета на съответната община.“

Мотиви: Предложението е във връзка с въвеждане на възможност кметовете на общини или оправомощени от тях длъжностни лица да налагат глоби и санкции, в рамките на своите правомощия, при нарушаване чистотата на атмосферния въздух.

7. В § 24, в чл. 42а ал. 4 след думите „нива на замърсителите“ се добавя „и това се дължи на действие или бездействие от негова страна, в рамките на компетенциите му“;

Мотиви: Предложението е свързано с прецизиране на текста, като се изключва възможността за налагане на санкции на кмета на съответната община за случаи, които са извън неговите правомощия. Например, няма намаление на регистрирания брой превишения на нормите за вредни вещества и/или на средногодишните нива на замърсителите, но това е в резултат на промишлено замърсяване или на трансграничен пренос на замърсители, т.е. в резултат на дейности, които са извън компетенциите на кмета.

8. Създава се нов § ...

„§ ... В Закона за опазване на околната среда (обн., ДВ, бр. 91 от 2002 г.; попр., бр. 98 от 2002 г.; изм. и доп., бр. 86 от 2003 г., бр. 70 от 2004 г., бр. 74, 77, 88, 95 и 105 от 2005 г., бр. 30, 65, 82, 99, 102 и 105 от 2006 г., бр. 31, 41 и 89 от 2007 г., бр. 36, 52 и 105 от 2008 г., бр. 12, 19, 32, 35, 47, 82, 93 и 103 от

2009 г., бр. 46 и 61 от 2010 г., бр. 35 и 42 от 2011 г., бр. 32, 38, 53 и 82 от 2012 г., бр. 15, 27 и 66 от 2013 г., бр. 22 и 98 от 2014 г., бр. 62, 95, 96 и 101 от 2015 г., бр. 81 от 2016 г. и бр. 12, 58, 76 и 96 от 2017 г., бр. 53 и 77 от 2018г.) се правят следните изменения и допълнения:

1. В чл. 65 се създава нова ал. 3:

„(3) Осемдесет на сто от имуществените санкции за административни нарушения по чл. 164, ал. 1 за неизпълнение на условия в комплексно разрешително, свързани със замърсяване на атмосферния въздух постъпват по бюджета на общината, на чиято територия се намира инсталацията.

2. Досегашната ал. 3 става ал. 4 и в нея цифрите „1 и 2“ се заменят с „1, 2 и 3“.

3. Създават се ал. 4 и 5:

„(4) Дължимите суми по наложените имуществени санкции по ал. 3 се превеждат по сметката на съответната регионална инспекция по околната среда и водите (РИОСВ), на чиято територия е разположена инсталацията.

(5) В края на всеки календарен месец РИОСВ разпределя постъпленията от санкциите по ал. 3 от предходния месец и превежда постъпленията по сметка на общинските бюджети.“

Мотиви: Част от мерките за подобряване качеството на въздуха са скъпи и за реализирането им е необходим финансов ресурс, с който общините не разполагат. Чрез направеното предложение се въвежда механизъм за финансиране на общините, като наложените глоби и санкции на оператори, с издадени комплексни разрешителни разположени на територията на дадена община, постъпват по сметката на общината.

9. Създава се нов § ...

„§ ... В Закона за управление на отпадъците (обн., ДВ, бр. 53 от 2012 г., изм., бр. 66 от 2013 г., бр. 61 от 2014 г.; бр. 98 от 2014 г., бр. 14 от 2015 г., бр. 105 от 2016 г., бр. 13 от 2017 г., бр. 85 от 2017 г., бр. 88 от 2017 г., бр. 102 от 2017 г., бр. 53 от 2018 г., бр. 77 от 2018 г., бр. 98 от 2018 г.) се правят следните изменения и допълнения:

1. В чл. 133 се правят следните изменения и допълнения:

аа) създава се нова ал. 5:

”(5) За явно маловажни случаи на административни нарушения по ал. 4, т. 1, установени при извършването им, овластените за това органи налагат

на местонарушението глоби в размер от 10 до 50 лв. срещу издаване на фиш по реда на Закона за административните нарушения и наказания.“

бб) досегашната ал. 5 става ал. 6.

3. В чл. 157, ал. 1 думите „и ал. 2“ се заменят с „ал. 2 и ал. 4, т.1“

4. В чл. 157, ал. 2 думите „чл. 133, ал. 4“ се заменят с „чл. 133, ал. 4, т. 2“.

Мотиви: Член 157, ал. 1 от Закона за управление на отпадъците определя директора на РИОСВ или оправомощени от него длъжностни лица, както и длъжностни лица, оправомощени от кмета на съответната община като компетентен орган за налагане на имуществени санкции на юридически лица при нерегламентирано изгаряне или извършване на друга форма на нерегламентирано третиране на неопасни отпадъци. При същото нарушение, но от страна на физическо лице (чл. 133, ал. 4, т.1), компетентен орган за налагане на санкции е единствено директора на РИОСВ. Направеното предложение ще даде възможност на общинските органи да налагат глоби и на физическите лица при нерегламентирано изгаряне на отпадъци.

София, 2018 г.

Вносител: